

Ordinatum_Light.ttf Ordinatum Light

U Čenarej ťaľ istý muž menom Hornélius, slotaň kohorty, zvanej Italšká. Bol nábožný a bohatý aj s celým svojím domom. Učaral všetkym almúčenom ludu a učastnícom sa modlitby k Bohu. Raz okolo tretej hodiny populárni videl jasne vo videní Božieho anjela, ktorý prichádzal k nemu a oslovoval ho: „Hornélius!“ Ale on na neho hľadal a prečakoval povedať: „Čo je, pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvorej almúčen vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz pošli mučení do Doppie a zavolať si Ġimonu s prímenom Peter; kijva u istého Ġimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolať si dvoch sluhov a nábožného vojaka a tých, čo mu boli podriadení, všetko im posúpalo a poslat ich do Doppie. Na druhý deň, keď koli na ceste a boličia sa k mestu, Peter vyziel okolo polodruha na strechu modlit' sa. Hed' vyzhehol, chcel ľiesť. Hým mu pripravovali, padol do vystreľenia. Videl otvorené neba a kostupovali skôrni nároku, ako všetké prestieradlo, spušťané za štyri rohy na zem. Bol v nej všecky druhy štvormiestov, zemepiazov a nekéske vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstan, zakíjať a ľiesť!“ Ale Peter povedal: „Nl'jakým ďinom, pane, veda som nikdy nejedol nôť poškvrenené a nečisté.“ Ale hlas sa mu osval znova, druhý raz: „Ľo Boh včiel, ty nemusíš ja poškvrenený.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned' bola nádoba vrata do neba. Hým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za ďalek, ktorý videl, zastali pri bráne mučí, ktorých posiel Hornélius, a dopýtovali sa na Ġimona dom. Zavolať a pýtať sa, či tam kijva Ġimon s prímenom Peter. Ako Peter premišjal o videní, Buch mu povedal: „Hl'aduň t'a tra ja mučí. Ustan' teda, nôť dolu a keď vŕahania chod' s nimi, lebo som ich ja posiel.“ Peter včiel k mučenom a povedal: „Ja som ten, ktorého hl'adujete. Hviľ čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Slotaň Hornélius, spravodlivý a bohatý muž, ktorému celý židovský národ vyzľáva svedectvo, dosiaľ pokyn od svätejho anjela aby si t'a posiel do domu a vypočúť tvoje slovo.“ Zavolať ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Doppie ho spreparádzali. U d'alsí deň prišiel do Čenarej. Hornélius ich už čakal spolu s posvátnou príkľučníkmi a na jehličiam priateľ'mi. Hed' Peter prichádzal, Hornélius mu vyziel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvíhol a povedal mu: „Ustan, až ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vysiel dnu a mačiel tam minohle zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Ľud sa nesmie spoliť“ ani stretnut' s cudsíkom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrenený alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vŕahania, keď ste ma posielali. A pýtam sa, kroľ čomu ste ma posielali?“ Hornélius povedal: „Sú to ďiľi iba práve v ľutej hodine populárni modlitby po svojom dome. Tu preto manu zastal muž v kielom odevu a povedal mi: „Hornélius, tvoja modlitba je vyzývaná a Boh si spomenul na tvorej almúčen. Pošli teda do Doppie a zavolať si Ġimonu s prímenom Peter; kijva v dome garbiara Ġimona pri mori.“ Hned' som teda posiel po teka a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božiou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán príkáza.“ Utády Peter obzvlášť usta a povedal: „Naokaj posúňam, že Boh nemadžia nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a komu spravodlive. Svojim kresťanom vlastoval pokoj a skrue Dejáčka Hrista; on je Pánom všeckých: Vy viete, čo sa počinie od Galilej po krste, ktorý klásal Ľan, diaľ po celej Sudej; ako Boh posúkal Dejáčka a Nazareta Buchom Svätým a mocou a on chodil, dokre rodi a uadravoval všeckých posadnutých dieblom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všeckého, čo urobil v judejskej krajině i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabil. Boh ho treteho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa užavil – nie všeckému ludu, ale svedkom, ktorých Boh vopred urobil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvyhovani jedli a plí. A príkazal nám, aby sme ludu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanoviť za soudu živých i mŕtvyh. Ľemu vyzľávať všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hrilechov kačičiek, ktorí v neho verí.“ Hým Peter toto hovoril, zosúpil Buch Svätý na všeckých, čo počívali slovo. A veriaci a obřecky, čo prišli s Petrom, ťašli, že sa dar Buča Svätého vyzľál a j na počanov, lebo ich počuli hovorit' jazgmi a valekdi' Boha. Utády Peter povedal: „Môže ešte niekto zadrániť, aby koli vodou pokrstíť Boha. A rokáčal ich pokršt' v mene Dejáčka Hrista. Potom ho prosil, aby u nich niekto k dňu zošiel.